

Sv. Ambrozij

Devica Marija obišče Elizabeto

Razlaga Lukovega evangelija (2, 19. 22-23. 26-27)

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Prav je, da se tisti, ki zahtevajo vero, pokažejo kot zanesljivi. Ko je angel Devici Mariji naznanil skrivnostne reči, je hotel vero podpreti še s primerom, zato jo je obvestil, da je zanosila starejša nerodovitna žena. S tem je hotel dokazati, kako Bog zmore vse, kar hoče.

Ko je Marija to slišala, je verjela napovedi in ni posumila v sla, niti podvomila nad primerom, ampak se je vedra zaradi tega, kar ji je bilo obljubljeno, pripravljena, da služi, in vsa vesela hitro odpravila v hribovite kraje. Kam drugam kakor navzgor pa bi lahko v naglici pohitela, ko je bila polna Boga? Milost Svetega Duha ne pozna dolgega odlašanja.

Sveti Duh ji pomaga, da ne čuti napora, ki sicer človeka upeha. Tudi blagodejnost Marijinega prihoda in Gospodove pričujočnosti se hitro pokaže, kajti v trenutku, *ko je Elizabeta slišala Marijin pozdrav, se je vzradovalo dete v njenem telesu in je bila napolnjena s Svetim Duhom.*

Premisli različen pomen posameznih izrazov: Elizabeta je prva slišala glas, a milost je prvi občutil Janez; ona je slišala po naravni poti, ta se je vzradoval na skrivnosten način; ona je zaznala Marijin приход, on Gospodovega; žena je začutila приход žene, dete prihoda Deteta; ženi govorita o milosti, otroka pa v njima delujeta in uresničujeta skrivnost milosti, ki osrečuje obe materi. Prevzeti od duha otrok pa materi oznanjata dvojni čudež.

Otrok se je vzradoval, mater je napolnil Duh. Mati ni bila prej napolnjena kakor sin, a ko je sina napolnil Sveti Duh, je napolnil tudi mater. Vzradoval se je Janez, vzradoval pa se je tudi Marijin duh. Ko se vzraduje Janez, je Elizabeta napolnjena, Marija pa ni bila napolnjena, a vemo, da se je njen duh vzradoval - Nedoumljivi je namreč nedoumljivo deloval v svoji materi - Marijo je Sveti Duh napolnil, še preden je spočela, Elizabeto pa potem, ko je spočela, saj je rekla: *Blagor ti, ki si verovala.*

Pa tudi vi ste srečni, ker ste to slišali in verovali, kajti vsaka duša, ki veruje, tudi spočne in rodi Božjo Besedo in spozna njena dejanja.

Naj bo v slehernem Marijina duša, da bo poveličeval Gospoda; naj bo v slehernem Marijin duh, da se bo vzradoval v Bogu. Če je Kristusova telesna mati le ena, pa je po veri Kristus sad vseh. Vsaka duša namreč sprejme Božjo Besedo, če je le brez madeža in brez pregrehe ter z neustrašeno sramežljivostjo varuje čistost.

Kdor torej zmore takšno dušo, poveličuje Gospoda, kakor je poveličevala Gospoda Marijina duša in kakor se je njen duh vzradoval v Bogu Odrešeniku.

Že drugje ste brali: *Poveljučujte z menoj Gospoda*; a Boga ne poveljučujemo zato, ker bi mogla človeška beseda Gospodu kaj dodati, ampak zato, ker s tem Boga poveljučujemo v sebi: Kristus je namreč Božja podoba in, če duša stori kaj svetega ali pobožnega, poveličuje tisto Božjo podobo, po katere podobnosti je bila ustvarjena. S tem, ko jo poveljučuje, pa na neki način postane deležna njene veličine.